திரு. நா. சுந்தரராஜ்; தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் பத்திரிகையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியிலே பாம் வைக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் செய்தி வந்தது. அது சம்பந்தமாக ஒரு முழு அறிக்கையை இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்வதற்கு அரசு தயாராக இருக்கின்றதா?

[பதில் இல்லை]

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

பள்ளிக் கட்டிட நிதி கொடுக்க இயலாத குழந்தைகளை தேர்வு எழுத அனுமதிக்காதது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் குமரி அனந்தன், ப. தீர்த்தராமன், எஸ்.என். இராமசாமி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியோர் சென்னை நகர் பள்ளிகளில் கட்டிட நிதி கொடுக்க இயலாத பெற்றோரின் குழந்தைகளைத் தேர்வு எழுத அனுமதி மறுப்பது குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்'' என்னும் தீர்மானத்தை முன்மொழிய அனுமதி கேட்டு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்களுள் ஒருவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாக விளக்கும் படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளித்தலமனைத்தும் கோயில் செய்குவோம் என்று விடுதலை பெறுவதற்கு முன்பே பாரதி பாடினான். விடுதலை பெற்ற பாரதம் 12 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயக் கல்வி கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசியல் அமைப்பில் வழி காட்டு விதியில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றது. ஆனால், நமது அருமை மிக்க கல்வியிற் சிறந்த தமிழ்நாட்டில் உள்ள சென்னை நகரத்தில் சில பள்ளிக்கூடங்களில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சியை இங்கே விவாதிப்பதற்காகக் காரணங்களை உங்கள் முன்னால் எடுத்து வைக்க இருக்கிறேன். குழந்தைகளைப் பள்ளியிலே சேர்ப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே முக்கியமானது, உயிர்நாடியானது அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டவேண்டும் என்பதற்காக இருந்தாலும் அவர்களுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்ற பள்ளிகள் குடியிருக்கின்ற இடத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கின்றதா என்று பார்த்துத்தான் பெற்றோர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

அந்தப் பள்ளிக் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே சேர்ப்பதற்கு, பெற்றோர்கள் படுகின்ற பாடு கொஞ்சநஞ்சம் அன்று. ஆனால் அதிலும் சில பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளையைச் சேர்ப்பதற்கு இடம் கிடைக்காமல் பெற்றோர்கள் படுகின்ற பாடு 'தாளம் படுமோ, தறி படுமோ, யார் படுவார்கள்' என்று சொல்கிற நிலைமையில் இருக்கிறது. அப்படி மிகுந்த சிரமங்களிடையே பள்ளியில் சேர்த்து விட்டாலு

(மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் பேசும்போது மற்ற உறுப்பினர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும். பேச வேண்டுமென்றால் வெளியில் சென்று பேசிவிட்டு வரலாம்.

திரு. குமரி அனந்தன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அப்படி மிகுந்த சிரமத்தோடு பள்ளிப் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக் கூடங்களில் பெற்றோர்கள் சேர்க்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிற சம்பளத்தைக் கட்டிவிடுகிறார்கள். காரணம் வீட்டுக்கு அருகாமையில் இருக்கிற பள்ளியாக இருந்தால், பலவற்றாலும் வசதியாய் இருக்கும் என்ற காரணத் திற்காக, சின்னஞ்சிறு பிஞ்சு குழந்தைகளை, தொலை தூரத் திற்கு அனுப்ப மனம் இல்லாத தாய்மார்கள், அண்மையில் இருந்தால் நல்லது என்று கருதி, அவர்கள் கேட்கிற அதிக மான சம்பளத்தைக் கூட கட்டி பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்கி றார்கள். அப்படி படிக்க வைத்தும் கூட, அண்மையில் ஏற்பட் டிருக்கும்படியான சில சம்பவங்களில் ஒரு சம்பவத்தை நான் இந்த மாண்புமிகு பேரவையின் தலைவராகிய உங்களுக்கும், தொடர்புடைய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்;

ஒரு நாள் பள்ளியிலே 4-வது வகுப்பிலே படிக்கின்ற ஒரு சிறுவன் தாய் தந்தையிடத்திலே வந்து கட்டிடம் கட்டுவதற் காக 200 ரூபாய் வேண்டும் என்று கேட்கிறான். அதற்காக நாடகம் நடத்தப் போகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறான். நாடகத்தைப் பார்க்க நேரம் இல்லாத தந்தை, அல்லது நாடகத்திற்கு அவ்வளவு பணம் கொடுக்க முடியாத தந்தை, வேண்டாம் நாடகம் எல்லாம், நாம் அதைப் பார்ப்பதற்கு இல்லை என்று சொல்லி அவர்கள் முடித்து விடுகிறார்கள்.

ஆனால் நாடகம் அத்தோடு முடியவில்லை. அந்தப் பைய னுடைய வாழ்விலே அவனுடைய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் நாடகம் அப்போதுதான் தொடங்குகிறது. சிறுவன் பள்ளிக்குச் செல்கிறான். வகுப்பிலே ஆசிரியர் பணம் கொண்டு வராதவர் களை எழுந்து நிற்கச் சொல்கிறார். கட்டிட நிதி 200 ரூபாயைக் கட்டாயம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கண்டிப்புடன் ஆசிரியர் சொல்லி அனுப்புகிறார். அந்தச் சிறுவன் வீட்டிற்கு வந்து தாயிடம் பணம் கேட்கிறான், தந்தை பணம் கொடுக்க வில்லை, அதனால் தாயிடமும் பணம் இல்லை, நாம்தான் நாடகம் பார்க்கப்போவதில்லையே எதற்காக பணம் என்று எதை, எதையோ சொல்லி அப்போதைக்கு அனுப்பி விடுகிறாள். இப்படி சில நாட்கள் செல்கின்றன.

பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியர் சிறுவனை எங்கே பணம் என்று கேட்கிறார்; மீண்டும் சிறுவன் தாயிடம் வந்து பணம் கேட் கிறான். செலவுக்கென்று வைத்திருந்த பணத்தில் 50 ரூபாய் எடுத்துக் கொடுத்து பள்ளியில் கொண்டு போய் இதைக் கட்டிட நிதி என்று சொல்லிக் கட்டிவிடு என்று கொடுக்கிறாள், தாய். அத்தோடு தீர்ந்துவிட்டதாக நினைக்கிறாள். ஆனால்,

பள்ளிக்குச் சென்றால், பாடம் சொல்லி வைக்க வேண்டிய ஆசிரியர் தடித்த குரலில் எங்கே மீதி பணம் 150 ரூபாய் என்று கேட்கிறார். அந்த 150 ரூபாய் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், நீ பரிட்சையிலே தேற முடியாது என்பது மட்டும் அல்ல, பரீட்சையே எழுத முடியாது என்று சொல்வதோடு அல்லாமல், அப்படி ஒரு கடிதத்தையே எழுதி பெற்றோர்களுக்குக் கொடுத்து அனுப்புகிறார், உடனடியாகப் பணம் கட்ட வேண்டும் என்று.

நான் இங்கே குறிப்பிடுவது, அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் பிள்ளைகளுடைய எல்லா பெற்றோர்களும், மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை 200 ரூபாய் அங்கே சம்பளமாக தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கட்டுகிறார்கள். அப்படிச் சம்பளமாக 200 ரூபாய் கட்டிய பின்னாலும் கூட, கட்டிட நிதியாக 200 ரூபாய் கட்டவில்லை என்றால், பரிட்சையே எழுத முடியாது என்று உத்தரவு போடுவதோடு அல்லாமல் அதை ஆசிரியர் எழுத்து மூலமாக கடிதமாக எழுதி அனுப்புகிறார் என்றால் என்ன செய்வது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இலவசக் கல்வி முறையை தமிழ்நாடு அரசு கொண்டு வரவில்லையா? 4 வது வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறுவனுக்கே இத்தகைய தொல்லைகள் வந்தால் என்ன செய்வது?

அச்சம் தவிர் என்று சொல்லி கேட்டிருக்கிறோம். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு சொல்லியும் வருகிறோம். ஆனால் அந்தச் சிறுவனுக்கு வீட்டிற்கு வந்து தந்தையிடம் பணம் கேட்பதற்கு பயம். பள்ளிக்குச் சென்று, ஆசிரியரிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்வதற்கு பயம். ஒரு புறம் பெற்றோர், ஒரு புறம் ஆசிரியர். இந்த இரண்டு கடவுள்களுக்கும் இடையிலே நின்று கொண்டு அந்தச் சிறுவன் தவியாய் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

200 ரூபாய் கட்டிட நிதி கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் தேர்வே எழுத அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால், எம். ஏ., படித்து விட்டு செகண்டரி கிரேட் டீச்சர் பயிற்சி பெற்றிருந்தாலும் கூட ஆசிரியர்களுக்கு இதுபோன்ற பள்ளிகளில் 200 ரூபாய் தான் சம்பளம் காடுக்கிறார்கள். அதுவும் எப்படி? இதுபோன்ற நாடக நிகழ்ச்சி என்று வைத்து 3,000 ரூபாய் நிகழ்ச்சிக்காக வசூல் செய்து விட்டு, அதிலிருந்து ஒரு வருட சம்பளம் அந்த ஆசிரியருக்கு 2,400 போக அதிலும் 600 ரூபாயை பள்ளிக்கூடம் நடத்துபவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் பெரும் அளவில் சம்பளத்தைப் பெற்றோர்களிடமிருந்து மாதாமாதம் வாங்கி விட்டு, கட்டிட நிதி கொடுக்கவில்லை என்றால் அந்தக் குழந்தைகளை பரீட்சை எழுத அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னால், நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும், பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 10]

(முற்பகல் 10.30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குமரி அனந்தன், நீண்ட விவாதமாகப் போய்விடுகிறது, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : நான் பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்தனையோ பெற்றோர்கள் இன்றிருக்கின்ற நிலைமையை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பஞ்சம் குடியேறிய வயிறும், மஞ்சள் நிறமேறிய தாலிக் கயிறும் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற தாய்மார்கள் உடனடியாக 200 ரூபாய் எப்படிக் கட்ட முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் தமிழ் மண்ணிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலே இருக்கின்ற நிர்வாகிகள் என்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களாம். நாங்கள் மத்தியிலே இருக்கின்ற கல்விக் குழுவின் அதிகாரத்தின்கீழ் இருக்கிறோம். இங்கே இருக்கின்றவர்கள் எங்களை எதுவும் செய்துவிட முடியாது. நாங்கள் என்ன கிராண்டு வாங்குகிறோமா, நாங்கள் எயிட் வாங்குகிறோமா, என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களாம். ஆனால், நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த சம்பளத்தை கொடுப்பதும், நினைத்த நேரத்திலே ஆசிரியர்களை வெளியேற்றுவதும், பள்ளிப் பிள்ளைகளை கட்டிட நிதி தரவில்லை என்று சொன்னால், தேர்வுக்கு அமர்த்த மாட்டோம் என்று சொல்வதும் நியாயமா, அவர்களைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு வழியில்லையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றப் பள்ளிக்கூடங்களிலே ஒரு ஆண்டிற்கு டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய துணை ஆய்வாளர்கள் தணிக்கை செய்வதற்கு 3 முறைகள் அங்கே வருகிறார்கள். தவிர சர்பிரைஸ் விசிட் என்று வேறு வருகிறார்கள். ஆனுவல் இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கும் வருகிறார்கள். இந்தக் கட்டுப்பாட்டிற் கெல்லாம் உட்படாமல் இப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றனவே, இவைகளையெல்லாம் கண்காணிப்பதற்கு என்று ரீஜனல் ஆபிசர் ஒருவரைப் போட்டிருக்கிறோமே, என்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் இதுவரை எடுத்திருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவதற்கு நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்டிபிகேட்டை நம்முடைய டி.பி.ஐ. தான் கொடுக்கிறார்கள். ''நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்டிபிகேட்டை'' நாம் கொடுத்துவிட்டு, நமக்கு எந்தவிதமான கண்காணிப்பும் இல்லையென்று சொன்னால், நமது நாட்டிலிருக்கின்ற, தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற குழந்தைகளின் வருங்காலம் பாதிக்கப்படாதா? நான் ஒரு குறிப்பிட்ட குழந்தையைச் சொல்லவில்லை. எத்தனையோ குழந்தைகளிலே, இந்தக் குறிப்பிட்டக் குழந்தையும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடும். அந்தக் குழந்தைப் படிக்கிறதா, படிக்கவில்லையா என்பது வேறு பிரச்னை. அந்தக் குழந்தையை விரோத மனப்பான்மையோடு ஆசிரியர்கள் பார்ப்பார்கள் என்பது வேறு பிரச்னை. ஆனால்

இப்படிப்பட்ட எந்தவிதமான கண்காணிப்பிற்கும் உட்படாமல் இருக்கின்ற அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களை கண்காணிப்பதற்குரிய நடைமுறைகளை வகுத்து, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அரசாங்கம் எழுதுமா? இல்லையென்று சொன்னால், கண்காணிக்கின்ற வகையில் ஒரு நான்அபிஷியல் பாடியை அதிகாரப்பூர்வமற்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைத்து, இவர்களை மேற்பார்வையிடுவதற்குரிய அதிகாரத்தை அல்லது ஆலோசனையாவது கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் செய்யுமா என்று நான் பணிவோடு கேட்டு, இந்தமாதிரி காரியங்களுக்குப் பள்ளிப்பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு வழியில்லாத சூழ்நிலையில், உருவாக்குவதற்கான, படிக்க முடியாமல் இருக்கின்ற குழந்தைகள், அவைகள் படிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு சித்தாந்த நிலை இந்த நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் வியாபார நோக்கத்தோடு நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் இவைகளையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்துவதற்குரிய வழிவகைகளைக் காணவேண்டுமென்பதற்காக, ஆராய்வதற்காக, இந்த அவையை இந்த அவையின் நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலே கட்டிட நிதி கொடுக்காவிட்டால், பள்ளிக்கூடத்திலே ஹால் டிக்கட் மாத்திரமல்ல; ஏற்கனவே படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கிளாசுக்குக் கூட வரக்கூடாது. இன்னும் பணம் கொடுக்காவிட்டால் பள்ளி கூடத்திற்கே வரக்கூடாது என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். விழாக்கள் நடத்துவது, அது எந்த விழாவாக இருந்தாலும், அதற்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், கொடுக்காத பிள்ளைகளை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அந்த மானேஜ்மென்ட் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திலே இருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப் பெற்றுக்கொண்டு பிள்ளைகளுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக, விழா நிதி, கட்டிட நிதி போன்றவற்றிற்குப் பணம் கொடுக்காவிட்டால், பள்ளிக்கு வரக் கூடாது என்று சொல்லிப் பிள்ளைகளுடைய படிப்பைக் கெடுக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட புகார்களை எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தும் முறையில், ஒரு சர்வக் கட்சிக் கமிட்டி அமைத்து, அதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பும், கடமையும் நமக்கு இருக்கிறது. பிள்ளைகளுடைய கல்வி பாதிக்கப்படுகின்ற நிலை இருப்பதால், அதைப்பற்றி விரிவாக விவாதிக்க இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் உள்ள தமிழ் நாடு அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகளைப் பற்றி இவ்வித மான குற்றச்சாட்டுகள் ஏதும் அரசுக்கு வரவில்லை.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள சர். எம். வெங்கடசுப்பாராவ் ஆண்கள் பள்ளி தியாகராயநகரில் இயங் குகிறது. இது தமிழக பள்ளி விதிகளின் கீழ் அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளி அல்ல. இப்பள்ளி டெல்லியில் உள்ள இண்டியன் ஸ்கூல் சர்டிபிகேட் போர்ட் என்ற குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அக் குழுவால் நடத்தப்படும் இண்டியன் ஸ்கூல் சர்டிபிகேட் பரீட்சைக்கு மாணவர்களைத் தயார் செய்வதாக அறியப்படுகிறது. இது போன்ற பள்ளிகள் மட்டும் அல்ல, சென்னையிலே செகண்டரி ஸ்கூல் போர்டு என்ற அமைப்பின் பேரில் பல பள்ளிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எந்தவிதமான அங்கீகாரம் இல்லாத வகையிலும் பல பள்ளிகள் இருந்து கொண்டிருக் கின்றன. எந்தவிதமான அங்கீகாரம் இல்லாத பள்ளிகள் பற்றி முறைப்படுத்துவதற்கு நாம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக் கிறோம். அதற்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர இருக்கிறோம், ஆனால் மத்திய அரசின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றும், அல்லது இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த 'இண்டியன் ஸ்கூல் சர்டிபி கேட் போர்டு' இதனுடைய தலைவராக திரு. ப்ரேங் அன்டோனி அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; அந்த அமைப்பினுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றும் நடக்கின்ற இந்தப் பள்ளிகளிலே தமிழ்நாடு அரசின் சார்பிலே அதிகாரம் செலுத்துகிற அளவிற்கு நமக்கு வகையில்லை. ஆனால் மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே நடைபெறுகிற எந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆனாலும், தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில், கல்வித் துறையின் சார்பிலே அதைச் சென்று பார்வையிடுவதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதும் நடைபெறுமானால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான அதிகாரம் தமிழ்நாடு அரசு கல்வித் துறைக்குத் தரப்பட வேண்டுமென்று முயற்சியில் தமிழ்நாடு அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு அதிகாரத்தைத் தருவார் களேயானால், இவைகளை நாம் கட்டுப்படுத்தலாம். நன்கொடை என்று வருகின்றபொழுது தமிழ்நாடு அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகளிலே கூட கல்வித்துறையின் அனுமதியைப் பெற்று மாணவர்களிடத்திலே, இதுபோல துன்புறுத்தி வாங்காது, அந்தப் பள்ளிகளிலே இருக்கிற பெற்றோர்-ஆசிரியர் கழகத்தின் மூலமாக அவர்கள்தான் நன்கொடை வசூல் செய்யவேண்டு மென்று, முறைகளை, கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்கின்ற காரணத்தால், இப்போது பெருமளவிற்கு இதுபோன்ற புகார்கள் அந்தப் பள்ளிகளிலே வருவதில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இங்கே குறிப்பிட வேண்டிய இன்னொன்று, இந்தப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்தைச் சொல்லித் தருவதை, ஆங்கில மீடியத்தில் பாடங்கள் நடத்துவதுமான ஒரு முறை இருக்கின்றது. சரி யாகவோ, தவறாகவோ நம்முடைய பெற்றோர்கள் இந்தப் பள்ளிகளிலே பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற

ஆர்வம் கொண்டுள்ளதால், அவர்கள் அதை பயன்படுத்திக் கொண்டு இப்படிச் சமுதாயத்திலே தவறான வழிகளில் நடக்கிற முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் இவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பாக தமிழ்நாடு அரசிற்குத் தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகின்ற எந்தப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும், கல்வி நிலையமாக இருந்தாலும் அதைச் சென்று பார்வையிடுகிற அளவிற்கு ஒரு அதிகாரத்தை மத்திய அரசு தரவேண்டும். அந்த அதிகாரத்தைப் பெறுவோமேயானால் இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் நிச்சயமாக நீக்கிவிடலாம். அது பற்றி நாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அறிவித்து, இதற்குப் பிறகு அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டியதில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

4. கவன ஈர்ப்புகள்.

அ. தாம்பரம் அஜந்தா சிட்டுக் கம்பெனியில் பணம் கட்டியவர்கள் நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ''தாம்பரம் அஜந்தா சிட்டுக் கம்பெனியில் பணம் கட்டியுள்ள பொது மக்களிடையே நிலவும் கவலை குறித்து''

திருவாளர்கள்—ப. பொன்னுரங்கம், பம்மல் நல்லதம்பி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், கே. ரமணி, ரா. உமாநாத், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, எம். ஆறுமுகம், மு. அம்பிகாபதி, பொ. விஜயராகவன், கே. எம். தங்கமணி, மு. அப்பாதுரை, ஆகியோர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதைமாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS